

[Christiani.]

betragter ogsaa denne Foranstaltning som noget midlertidigt, det er jo ingenlunde sikkert, at det vil være tilstrækkeligt. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at der siden Isperioden i 1929 er truffet adskillige Foranstaltninger og anskaffet en hel Del Materiel, saaledes at man ikke kan sige, at der ikke er gjort noget. Nej, det manglede ogsaa bare, at der efter alle de Opfordringer, der dengang kom frem; ikke skulde være gjort noget. Men naar Vinteren i Aar, som den højtærede Minister ogsaa erkender, har været meget strengere, saa kan Lidelserne for Befolkningen have været lige saa store som dengang, fordi Vinteren har været lige saa meget haardere, som der er anskaffet mere Materiel. Derfor er Overraskelsen for saa vidt relativt lige saa stor, og deraf skal man lære dette, at det kan den blive en Gang til. Da jeg omtalte de store Ubehageligheder, der havde været for Befolkningen under Istiden, da tænkte jeg ogsaa paa — hvad jeg udtrykkeligt har hørt fremhævet fra forskellige Sider —, at det i høj Grad har skortet paa Transporten af de Passagerer, som f. Eks. i Korsør har maattet vente overordentlig længe paa at komme med Tog, der havde Forbindelse med de Færger, der kommer. Der har været meget stærk Tøven med Hensyn til at sætte de fornødne Ekstratog i Gang, og først gennem Henvendelse til Ministeren fra mere eller mindre prominente rejsende er det lykkedes at faa de nødvendige Ekstratog i Gang.

Saa siger den højtærede Minister, at naturligvis er Kaptajnen Chefen om Bord i Færgerne ligesom om Bord paa andre Skibe. Det glæder mig, at det er saaledes, og saaledes bør det naturligvis ogsaa være, og den højtærede Minister føjede til, at ingen Passagerer maa sulte, fordi de ikke har Penge nok. Det ved jeg godt, men det, som jeg gerne vilde have slaaet fast, er, at hvis Turen varer urimeligt længe ud over den normale Tid, faar Passagererne et Maaltid eller to, ligesom Tiden nu er til, uden at betale noget for det. Det er nemlig ikke andet, end hvad jeg vil kalde ret og billigt, og hvad andre Trafikselskaber ogsaa gør. Jeg skal f. Eks. nævne, at naar jeg kommer til Amsterdam fra Paris med Flyvemaskinen med gennemgaaende Flyvebillet til København, men det viser sig, at vi er saa meget forsinket, at vi ikke kan naa Forbindelse over Amsterdam til København, faar vi en Billet, hvorved vi kan logere os ind paa et førsteklasses Hotel i Amsterdam, gratis Aftensmad, kan ligge der om Natten, faar gratis Morgenmaaltid og

tager med den første Flyvemaskine næste Morgen. Det betaler Flyveselskabet naturligvis. Paa samme Maade vilde det være rimeligt, om Statsbanerne betalte den Mad, som Folk blev nødt til at have, fordi de maatte opholde sig, saaledes som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen foreslog, f. Eks. mere end 6 Timer, og fik gratis Logi, og jeg vilde gerne have fastslaaet, om det er rigtigt, at saadan er det nu.

Saa er der talt noget om Ruten Knudshoved—Halskov. Jeg tror ikke, at jeg er nødt til at sige ret meget om den, men af det Projekt, der er fremsendt til den højtærede Minister, forstaar jeg, at man tænker sig, at denne Rute befares med enten hurtigt eller langsomt gaaende Skibe — det er i og for sig ikke Pointen —, men i hvert Fald med isbrydende Færger, og at disse isbrydende Færger skulde være i Stand til at bekæmpe Isen i væsentlig højere Grad end almindelige Færger, men alligevel gøre samme Tjeneste som almindelige Færger. Derved vilde Trafikstandsningerne i meget væsentlig Grad indskrænkes; men jeg er ganske klar over, at man naturligvis ikke har overvundet alle Vanskeligheder, for saa vidt bringer et saadant Projekt vel en Forbedring, men ikke fuld Afhjælpning af de eksisterende Mangler.

Den højtærede Minister sagde, at Projektet kun sparede 4 Minutter i Overfartstid. Det maa bero paa en Fejltagelse; det mente den højtærede Minister ikke. Projektet sparer 20 Minutter eller deromkring, og hvis det drejer sig om hurtigsgaaende Færger endnu mere; men det var maaske paa hele Ruten, den højtærede Minister mente, der kunde spares 4 Minutter. Jeg lægger heller ikke saa megen Vægt paa den Besparelse i Tid; der gaar saamænd ikke noget i Stykker, fordi man er 20 Minutter længere om at sejle over. Naar man først er om Bord i Færgeren og Vejret er godt og Frokosten serveret, gaar de 20 Minutter ogsaa.

Der er derimod to Ting, der er meget, meget vigtige; det ene er, at man ikke kommer i Isvanskeligheder, og det andet, at man altid kan komme over med sit Automobil, og disse to Vanskeligheder skal nok engang — det er i hvert Fald min personlige Overbevisning — trække Broen igennem. Jeg er glad ved, at det synes, at man fra alle Sider er stemt for Bygning af en Bro. Det er jo ikke noget, man skal styrte ud i i Dag, alene af den Grund, at der ingen Undersøgelser er foretaget og Projekterne ikke er færdige, der vil gaa mindst et Par Aar, inden man er saa langt. Men det er